

napos veje ellen a szegedi rendőrségen házasságsszédelgés és csalás miatt megtette a büntető feljelentést.

A szökevény párnak eddig semmi nyoma sincs még.

Millió végrendelet hamisítás Bácskában.

— Szenzációs fordulat a Konyovics-fele ügyben. — Szegedi ügyvéd védi az örököszt —

(Saját tudósítónktól.) Az ország sajtója sokat írt már arról az érdekes bűnpörőről, a mely egy idő óta az egész bácskai szerbséget foglalkoztatja. Konyovics István dúsgazdag zombori nagybirtokos 1912-ben halt meg. Körülbelül öt millió korona értékű vagyona maradt utána melyből másfél millió korona értéket, — 400 katasztrális hold földet, 300,000 korona készpénzt és két házat Zomborban, — Probojcevic Mária hágyta, akivel éveken át barátságban volt, egy halálesetre szóló szerződés által.

A hagyatéki eljárás természetesen hamarosan megindult. Ennek során a törvényes örökösök és a szerb közalapítvány kifogásolta a szerződés valóságát és a zombori törvényszék zárlat alá véve a hagyatéki vagyont, Probojcevic Mária perre utasította.

A polgári per folyamán minthogy az ellenérdekűek semmi bizonyítékkal nem bírtak, fölfogadtak két privát detektívet és ezek sok gyanusnak mutatkozó adatot hoztak össze, melyek azon alapultak, hogy Konyovics István nem hagyhatott egy idegenre annyi vagyont. A detektívek által folytatott nyomozás szálai az egész országra kiterjedtek, míg végül annyi adat volt együtt, hogy Probojcevic Mária ellen az ellenérdekűek képviselője megtette a följelentést magán- és közokirat hamisításért, 1913. augusztus hónapban. Probojcevicet a vizsgálóbíró augusztus 23-án vizsgálati fogságba is helyezte. A vizsgálat különösen arra irányult, hogy az okiratot tanuként aláírt három egyén, akiket a polgári perben tanuként kihallgattak, — de ezek közben meghaltak, — nem voltak-e részesei a hamisításnak. Továbbá írásszakértők vizsgálták meg az összes Probojcevic-féle aláírásokat, hogy nem hamisított-e a végrendelet az aláírás. A vizsgálat december 30-án ért véget és ekkor Probojcevic Mariska védője, Grün Béla dr. szegedi ügyvéd egy terjedelmes beadványban, különösen reflektálva az írásszakértők véleményére és a tanuvallomásokra, melyek a halálesetre szóló ajándékozási szerződés aláírását valódinak bizonyítják, kérte a terhelt azonnali szabadlábra helyezését, amit a zombori törvényszék vádtanácsa december 31-én a védő kérelmére el is rendelt.

Még december 31-én este Probojcevic Mária kiszabadult a vizsgálati fogságból és a Szilvesztert már otthon töltötte Baján. Ez a fordulat különösen a szerbeknek esik nagyon rosszul, mert a másfél millió fele abban az esetben, ha Probojcevic Mária elutasítaná a bíróság, szerb közalapítványra jutna. Ezért aztán most az egész szerbség és a szerb sajtó lázas érdeklődéssel kíséri a fejleményeket.

Az ügynek a főtárgyalását néhány hét múlva megtartják Zomborban.

Hirdessen a Délmagyarországban.

Befejezték a decemberi közgyűlést.

— Kérelmek, nyugdíjazások. —

(Saját tudósítónktól.) Szombaton délután négy órakor harmadszor folytatták a decemberi közgyűlést, amely nem is annyira a tárgysorozat hátralevő ügyei miatt keltett érdeklődést, hanem inkább azért, mert az utóbbi napokban vitássá vált, hogy az új városatyák megjelenhetnek és szavazhatnak-e, vagy sem. Minthogy a helyettes-polgármester és a tanács álláspontja az volt, hogy az új városatyák megbízatásukat 1914. január elsejével már gyakorolhatják, meg is jelentek szép számban: tizenkilencen s egyik-másik közülük szavazott is. Lényegesebb városi ügyek nem szerepeltek a műsorban, kérelmekről, nyugdíjazásokról és más apróbb ügyekről esett szó. A közgyűlés ma — újév eleje lévén — adakozó kedvében volt és minden drágasági pótlék iránt való kérelmet megszavazott. Nyugdíjazta Eisenstein Jakab dr. kórházi főorvost és Gerentsér László főpénztárost, ez utóbbit, minthogy 46 évet töltött a város szolgálatában, teljes fizetéssel. Részletes tudósításunk a közgyűlés lefolyásáról a következő:

A közgyűlésen Bokor Pál helyettes polgármester elnökölt. Jegyzők: Taschler Endre főjegyző és Rack Lipót aljegyző. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után a közgyűlés áttér a napirend folytatolagos tárgyalására.

A tanács előterjesztésére elhatározta a közgyűlés, hogy a rendőrséghez és a mérnöki hivatalhoz egy-egy kisegítő napidíjast alkalmaz.

Freyburger Benő a városi segédtisztviselők nevében föllebezett a közgyűléshez, hogy az új fizetésrendezés értelmében a lakbérkülönbözetet valamennyiüknek 1913. január elsejétől utalják ki, mert a tanács február elsejétől számította a lakbérkülönbözeteket. Kormányos Benő dr. kéri a közgyűlést, hogy a föllebezés értelmében határozzon, mert a januári lakbér bennfekszik a város pénztárában. Wimmer Fülöp hivatkozik arra, hogy a közgyűlés évek óta megtesz a város hivatalnokaival szemben minden lehetőt, most azonban nincs igazuk a föllebezőknek, mert az egész egy erőltetett, tulzott dolog. A tanács javaslatát fogadja el. Dobay Gyula dr. felszólalása után Balogh Károly előadó azt mondja, hogy a tanács törvényes alapon járt el, kiutalta a tisztviselőknek, ami megilleti őket, többet azonban nem adhat. A közgyűlés szavazás útján döntött és a tanács javaslatára Freyburger föllebezését elutasította.

Butter Ignác hordójelző 120 korona drágasági pótlékot kért a közgyűléstől. A tanács a kérelem elutasítását javasolja. Frankl Antal és Tóth Imre felszólalásai után a közgyűlés 120 koronát megszavazta. Selmeczy József adóhivatali tisztviselő három havi fizetését előlegül kéri. A tanács a kérelem elutasítását javasolja. Kiss Gyula indítványára a közgyűlés az előleget megszavazta. A napidíjas szolgálk segély címén fizetésük 10 százalékat kéri. A tanács a kérelem elutasítását ajánlja. Wimmer Fülöp hivatkozik itt három egymásután következő ilyen kérelemről van szó. Tavaly és tavaly előtt is mind a három esetben megadta a közgyűlés ezeknek a városi alkalmazottaknak azt, amit most kérnek. Ettől tehát most sem lehet elzárkózni annál inkább sem, mert szerzett jogokról van szó. Más kérdés és más elbírálás alá tartozik, hogy helyes-e az ideiglenes napidíjas-rendszer, vagy sem, de amit már egyszer a közgyűlés megadott, azt ne vonja vissza. Indítványozza tehát, hogy mind a napidíjasoknak, mind a városi műszaki alkalmazottainak, valamint a városi napidíjasoknak a tiz százalékos drágasági pótlékot szavazzák meg. Dobay Gyula dr. teljes egészében elfogadja Wimmer Fülöp indítványát, csak azzal toldja még meg, hogy a közgyűlés a hozandó határozat birtokonkivüliségét is mondja ki. Balogh Károly ellenzi Wimmer

indítványát, a közgyűlés azonban egyhangulag elfogadta.

A vágóhídi gőzgépek kijavítására 2360 koronát szavazott meg a közgyűlés.

Ezután Eisenstein Jakab dr. kórházi főorvos nyugdíjazás iránt való kérvényét mutatta be a tanács. A közgyűlés a kiváló főorvost harminc évi szolgálata után, működésének elismeréseképpen az új nyugdíjszabályzat értelmében nyugdíjazta.

Majd Gerentsér László főpénztáros nyugdíjkérvényét terjesztette elő a tanács azzal a javaslattal, hogy 46 éves szolgálatának elismerésül teljes fizetéssel nyugdíjazza. Kormányos Benő dr. a tanács javaslatához indítványozta még, hogy a közgyűlés Gerentsér iránt való elismerését jegyzőkönyvben örökítse meg. Így határoztak.

Tóth Mihály dr. katonaiügyi tanácsos a honvédtűzérő részére szolgáló harszerű lőtér átengedése ügyében referált a tűzérővel folytatott tárgyalásokról. A bizottság legalkalmasabbnak a harszerű lőtér és a csongrádi-sugárut végén lévő négy hold területet találta, amelyen a löszerraktárt majd az állam építteti föl. Javasolja a tanács, hogy a lőtér holdanként 250 korona évi bér ellenében engedjék át. Így határoztak.

Tudomásul vette ezután a közgyűlés, hogy az igazoló választmány a december hetedikén választott törvényhatósági bizottsági tagok mandátumát igazolta. Bemutatta a tanács a Szeged-Csongrádi Takarékpénztárnak a 270000 koronás kölcsön dolgában kötött szerződést, amelyet a közgyűlés tudomásul vett. Ezzel az elnök a közgyűlést befejeztette.

Szegedi sportemberek.

— Téli élet. —

(Saját tudósítónktól.) Szeretném, ha a fiatalok közül sokan elolvasnák ezt a cikket, de talán az öregebbeknek sem ártana. Nincs ebben egy szó sem szenzációs eseményről, — hiszen tél van, hogy is lehetne, ilyenkor esendések a pályák, — hanem arról emlékezek meg futólagosan, amit mindannyian nagyon jól tudunk: — Szegeden sok a sportember.

Sajnos, ezt nem örömmel állapítom meg, mert a sportemberek nagyrésze csak álarcot visel, az igazi fajtaból kevés van. Hogy egyszerre nagyon megsaporodtak, az a futball-játék népszerűségének tulajdonítható. Van, akik sportismerettségüket egyedül a lapokból és a tribünön szerzik. Mégis elég merészek ahhoz, hogy nyíltan hirdessék, ők bizony szakemberek a sport terén és hogy ezt be is bizonyítsák, tollat ragadnak és féktelen szenvedéllyel irogatnak arról, ami nekik tetszik, vagy nem tetszik. Ilyen a szegedi sportemberek legtöbbsége. Az egyesületben és azonkívül ők a leghangosabbak, mert csak így veszik észre mások, akik könnyelműen azt hihetik róluk, hogy értenek a sporthoz. Pedig milyen analfabéták abban.

Az elbírálást ott kell kezdenünk, hogy az ilyen alakokat jól, alaposan nézzük végig. Vajon, ki sejtje a külsejükről, hogy sportemberek? Talán a természetük, a járásuk, mozgásuk, vagy a szerénységük arra vall? Egy se. De nem is vallhat, mert a testet nem lehet sportgondolatokkal nevelni. Hogy a külsőnk is elárulja, hogy sportemberek vagyunk, ahhoz az állandóan való sportolás szükséges. S még ez se mind sportember, mert kérdés, hogy elég leleményes-e ahhoz, hogy minden időben jól megválassza magának a legalkalmasabb sportnemet. Szerintem csak az az igazi sportember, aki önmagán megtudja mutatni, hogy a sportolás neki használ és e haszon nemcsak a testben, hanem a lélekben is megnyilvánul. Mert el se képzelhetek olyan